

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 18-10-14491 אסיר נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת זהר דולב להמן
חברת ועדה - גב' מימי גילוף, חינוך
חבר ועדה - מר יוסי רחמים, עו"ס
נציג שב"ס - מר יוסף יעקב גרוס
מזכירת הועדה - גב' אוראל עזר

המבקש אסיר
ע"י ב"כ עו"ד אסמהאן עבד אלהאדי

נגד

המשיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עמיחי חביביאן

החלטה

- 1 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
- 2 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
- 3 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:
1. האסיר מרצה מאסר שלישי למשך 3 שנים בגין עבירת יידוי אבנים. בהתאם לעובדות כתב האישום
- 5 המתקין בו הורשע ולגזר הדין, ב-04/17 השתתף האסיר בהפרת סדר, בה נטלו חלק למעלה
- 6 מחמישים אנשים. במהלך הפרת הסדר יידו באופן בלתי פוסק אבנים לעבר כוחות הביטחון,
- 7 הובערו צמיגים, וחלק ממפרי הסדר גם נטלו מזוודה בה היו אמצעים לפיזור הפגנות, של כוחות
- 8 הביטחון ובה 3 רימוני הלם ורימון גז. האסיר יידה 2 אבנים ממרחק של כעשרה מטרים לעבר
- 9 כוחות הביטחון בעודו רעול פנים. מדובר בעבירות המלמדות על תעוזה רבה, והמרחק הקטן גם
- 10 מלמד על הנחישות לפגוע בכוחות הביטחון, תוך הסתכנות בכך שייפגע בעצמו. התנהגות זו מלמדת
- 11 על הסיכון הרב הנשקף מהאסיר.
2. התנהגות האסיר בכלא לא תקינה. לחובת האסיר עבירת משמעת מ-09/19 בגינה נידון ל-7 ימי
- 13 בידוד ולשלילת טובות הנאה. בנוסף, האסיר נטל חלק באירועי משמעת בינואר 2019 – הסתגרות
- 14 בתאים, פברואר 2019 – התפרעות, מרץ 2019 – שני אירועי התפרעות, ספטמבר 2019 – משמעת
- 15 אסירים. לחובת האסיר גם חמ"ן שלילי מ-03/19 שעניינו מציאת חומר כתוב הנוגע לצעדי מחאה
- 16 מתוכננים של החמאס. בהינתן כי במרץ, האסיר השתתף בשני אירועי התפרעות, הרי שניתן לומר
- 17 כי ידיעה זו אומתה. מיידעים נוספים מתייחסים להתנהגות המלמדת על חוסר משמעת במהלך
- 18 חודש אוגוסט 2019. מדובר במספר חמ"נים מאומתים ומוצלבים ומשכך, ראינו לנכון לתת משקל
- 19 גם לחמ"נים אלה.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 18-10-14491 אסיר נ' מדינת ישראל

3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. מקובלת עלינו טענת ב"כ האסיר, כי חו"ד שב"כ היא כללית - אולם נקבע בפסיקה כי על הוועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא מכריע [ראו והשוו עת"א 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: ענין מנצור; עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח' (27.11.18) - להלן: ענין צופי].
4. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי אף כשמדובר ביידוי אבנים, אשר נעשו מספר פעמים - לא ניתן לטעון שמדובר במעידה חד פעמית. כשמדובר במי שהיה נחוש לפגוע בכוחות הביטחון - אזי גם במקרה של יידוי אבנים נקודת המוצא היא שנשקפת מסוכנות [ראו והשוו ענין צופי].
5. לכך יש להוסיף את העובדה שלחובת האסיר 2 הרשעות קודמות בעבירות זהות ואף חמורות יותר, בגין ריצה מאסרים בפועל לתקופות משמעותיות. בעבר הושתו עליו מאסרים מותנים, שלא היה בהם כדי להרתיעו מלחזור ולבצע אותן עבירות, שבוצעו בתיק שלפנינו ואשר הופעלו בתיק זה, חלק במצטבר וחלק בחופף. גם בכך יש כדי ללמד על המסוכנות הנשקפת מהאסיר וכי קיים בסיס איתן לחוות דעת שב"כ לפיה היקף האסירים המשוחררים שחוזרים לסורס הוא גדול – ומכאן המסוכנות. מדובר באסיר רצידיוויסט, אשר שב ומבצע אותן עבירות פעם אחר פעם, זמן לא רב לאחר שחרורו מהכלא וחרף העובדה שזכה בעבר להקלה בדמות שחרור מוקדם. לא למותר לציין כי העבירות בתיק שלפנינו בוצעו כשנה ושלושה חודשים לאחר שחרורו ממאסרו הקודם.
6. בהתאם לסעיף 9(4) לחוק, נתנו דעתנו לדיונים הקודמים שהתקיימו בעניינו של האסיר. בתאריך 29.12.14, לאחר שהאסיר הצהיר שהוא מצטער על מעשיו שבוצעו בעת שהיה קטין ולאחר ששב"כ ובא כוח היועמ"ש הותירו שאלת שחרורו של האסיר לשיקול דעת הוועדה, שוחרר האסיר שחרור מוקדם בכפוף לתשלום הקנס. בתאריך 20.10.15, שבפניה טען האסיר שהוא מצטער על מעשיו והתחייב שלא לחזור עליהם, הגם שטען כי לא יידה אבנים כלל - נדחתה בקשת האסיר לשחרור מוקדם, בין היתר משום שהוועדה קבעה שלא שוכנעה כי האסיר למד את לקחו ולא יחזור על מעשיו. הרשעתו בתיק בגינו מרצה כעת את מאסרו, מלמדת שאכן חששה של הוועדה התממש.
7. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי - הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה. מפי האסיר לא שמענו דבר.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 18-10-14491 אסיר נ' מדינת ישראל

לכך יש להוסיף העובדה שהאסיר לא שילם הקנס שהושת עליו וגם בכך יש כדי ללמד על העדר
חרטה כנה ואמיתית.
אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.
עולה מן המקובץ כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3
לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר
בשחרור מוקדם.

בהתאם לעמדת האסיר ובאת כוחו, בהינתן נתוניו האישיים המיוחדים כפי שעלו בטיעונים וכפי
שעלו מהחמ"ן – הועדה אוסרת פרסום שם האסיר בהחלטה.

ניתנה והודעה היום י"ג חשוון תש"פ, 11/11/2019 במעמד הנוכחים.

גברת מימי גילוף,

גברת מימי גילוף,
חברת וועדה

מר יוסי רחמים,

מר יוסי רחמים,
חבר וועדה

זהר דולב להמן,

זהר דולב להמן,
שופטת

יוסף יעקב גרוס,
נציג שב"ס